

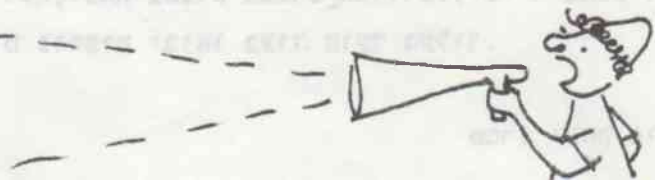
סיפורי ספר

האיש אשר יביא את הבשורה

20

בחוגי הוותיקים ידוע יעקב שושני בכינויו "המבשר". ההתחלה היתה במלחמת השחרור כאשר ערב אחד יצא יעקב מחדר האלחוט, נכנס לחדר-האוכל ובקול קדורני הודיע לחברים שהתכנסו לארוחת הערב: "חברים, זה עתה הודיעו באלחוט שמשמר הירדן נפלה". אחר כך הוא המשיך להסתובב בין השולחנות ובקול חרישי הוסיף את הפרטים הידועים לו. מאז כל פעם שניגש שושני לאחד החברים, שאר החברים בסביבה יודעים: הנה עכשיו הוא יודיע לנו משהו הרה-גורל עד חשוב מאוד. כך זה נראה על כל פנים, ממבע פניו הרציני של "המבשר", מהילוכו המרוד וצעדיו האיטיים ומהזוית שבו הוא מטה את ראשו תוך כדי קירובו עד למרחק של 3 ס"מ (אולי 4) מפניו החרדים של סופג ההודעה האומלל. בדרך כלל ההודעות עוסקות בזוטות טרכיאליות - ממש דברים של מה בכך. אבל הטקס שקודם למסירת ההודעות - אפשר למות ממנו.

בעיצומה של מלחמת יום כיפור ניגש שושני אל רוחמה שטיינברג על פי הכללים הידועים: אתם יודעים - צעד מתוך ואיטי, פנים מיוסרות צופנות סוד, קול חרישי כמעט לוחש, קירוב הראש בזוית של 45 מעלות אל פניו של הקרוב ועצירתו על סף החיכוך הנשיקתי. ואז הוא אמר לה, לרוחמה המסכנה: "תגידי, בעלך משרת בשיריון?" רוחמה (בחשש מסויים): "כן, למה?" שושני ממשיך לחקור: "היחידה שלו מוצבת בגיזרה הסורית?" רוחמה (על סף פאניקה): "קרה משהו?" שושני באוחה רצינות תהומית אומר: "הוא הגיע הביתה לחופשה, ראיתי אותו ליד חדר האוכל". אריק, בעלה של רוחמה, לא הבין את פשר החוורון שפשט בפניה של אישתו שעה שמיהרה הביתה לקבל את פניו. גם קולה הרועד כששאלה לשלומו היווה חידה עבורו, אך הוא הניח שזה בגלל המתח של המלחמה. המזכיר הוא קורבן קבוע אצל שושני, בדרך כלל הוא מבצע עליו את הטקס הידוע בארוחת הבוקר ב"תפר" שבין הביציה לסלט הירקות. כרגע הקריטי, שמזכירנו ניגש לספל בעגבנייה, הוא מזהה על השולחן את צללית ראשו ההולכת וגדלה של יעקב אשר גוהר מעליו וממתיק באזניו סוד שאפילו שכניו של המזכיר לשולחן לא מצליחים לקלוט. "בטח משהו סודי וחשוב", הם חושבים בליבם, ומתפוצצים מצחוק כשמתברר להם ששושני דיווח למזכיר דיווחים סודיים כמו: "אתמול בשמונה כערב השער הצפוני היה עדיין פתוח" או "הכלב של יוסף ק. נכנס לגינה שלי ואני דורש בירור" או משהו בסגנון הזה. גם ממרכז הקניות לא נתסכת גישתו ממתיקת הסוד של שושני, לפי מעטה הסודיות השב"כית שעוטף את שושני יכול היה מרכז הקניות לחשוב שהמדובר הוא באיזו פעילות ריגול מסתורית ששושני שותף לה ואשר מחייבת את נסיעתו לחיפה מבלי שאף אחד ידע או אולי מאהבת אלמונית שמחכה לו ב"גן האם". אבל במשך השנים למד מרכז הקניות לדעת שכאשר שושני מתקרב לעברו כהילוכו האיטי ובהטיית הראש המפורסמת הוא יוכל להיות בטוח שיתרחש הסענריו הבא: "אולי, אתה נוסע מחר לחיפה?" מרכז הקניות עונה ביבושת: "כן". שושני-מסתורי מתמיד: "יופי, אז אני אסע איתך, אני צריך לקנות משהו ב"משביר". איזו אכזבה. לא מאהבת אלמונית ולא בטיח.

אבל השיא היה עם ברוך. ליד תאי הדואר הרגיש לפתע ברוך יד לופתת את כתפו. הוא נפנה לאחור ו... טראה! ראשו נתקל בסנטרו המחודד של שושני שכבר התמקם בתנוחה האינטימית המקובלת עליו. לאחר שהתאושש ברוך, שאל: "כן, מה הבעיה?" שושני: "שמעתי שאתה נוסע לגרמניה?!" ברוך: "נכון". שושני: "תגיד, אתה השתגעת?" ברוך חשב בליבו: "רק לא הסיפור הזה עם השואה, ועם לא לשכוח מה שהם עשו לנו שם". במחשבה שניה הוא חשב שאולי זאת סימה, אשתו של יעקב, שידועה בסלידתה מכניז הגזע הארי, היא שהשפיעה עליו ככיוון הזה, אך הפעם הפתיע שושני יותר מתמיד: "איך אתה מעיז לנסוע לגרמניה אחרי התאונה בצ'רנוביל, אתה עלול להיפגע מהקרינה".

אורי גדרון

איש חסיד היה...

לקראת ר"ח אלול

סיפר הבעל-שם-טוב(הבעש"ט):

פעם אחת נסעתי בעגלה רתומה לשלושה סוסים: אחד אדום, אחד כרוד ואחד לבן ושלושתם לא יכלו לצהול.

בא איכר לקראתי וקרא אלי: "הרפה את המושכות!"

הרפיתי את המושכות והשלושה, - האדום, הכרוד והלבן - צהלו!

איכר יודע דבר לאשורו: להרפות את המושכות - וצהלו!*

איכר יועץ עצה טובה. אמר הבעש"ט.

* כסוסים כן בני-האדם. לא השוני בצבע אלא המושכות ההדוקות הן שגורמות שלא יצהלו, הרפה - ויצהלו.

הביאה: מיכל גור-אריה

ב י ק ו ר מ ל כ ו ת י

כיום 15 באוקטובר בשעות אחה"צ יבואו לבקר אצלנו מלכת הולנד לשעבר - כיום המלכה-האם-הנסיכה יוליאנה - ובעלה הנסיך ברנרד.

הזוג המלכותי, מלווה בפמליה גדולה, ינחת במסוק במגרש הכדורגל, יסייר במשק ויגיע למועדון לקבלת פנים עם יוצאי הולנד. פרטים נוספים יבואו בעוד מועד בעלון.

מסר: יצחק פימנטל